

det ærede Medlem er i hvert Fald aldeles uberettiget til at paastaa som noget givet, at Landmanden maa vente, at det nu bliver forbudt en af Dagene, at der udføres Margarineost. Det vilde være aldeles illoyalt fra Ministerens Side at bruge den Bemærkning, der foreslaas ham givne saaledes, og det har han jo ogsaa selv udtalt, saa det ærede Medlems Udtalelser i den Henseende vare meget uheldige. — Endnu skal jeg kun gøre den Bemærkning, at naar den højt-ærede Minister udtalte, at han endnu havde Haab om i Nær at faa en endelig Lov, saa haaber jeg, at dette Haab ikke vil gaa i Opfyldelse. Det er jeg overbevist om, at det ikke gør. Jeg skal ikke paany komme ind paa at anføre Grundene derimod. Jeg har ikke videre at sige til, hvad jeg derom fremsatte, da jeg første Gang havde Ordet. Men jeg er overbevist om, at Ministeren ikke faar nogen endelig Lov denne Gang.

Veth: Jeg vil kun gøre den korte Bemærkning til den ærede Ordfører, at jeg tror dog ikke, han var berettiget til at sige, at jeg har forladt mit Standpunkt, for jeg forstod meget godt den ærede Minister den Gang, da han udtalte: *Giv mig Farveparagraffen, saa har jeg, hvad jeg behøver; men jeg i Forening med et andet Medlem fra den Side, vi to vilde ikke gaa med til Farveparagraffen eller Udsørfelsesforbud, vi indtog i Fællesudvalgets Indstilling her til Tinget en Særstilling i saa Henseende, saa den ærede Ordfører skal ikke bebrejde mig, at jeg staar paa et andet Standpunkt, end jeg den Gang stod. Den ærede Ordfører søgte at bevise, at mine Udtalelser om, at Margarine-loven, saaledes som den er, har skadet Landbruget overordentlig og Landmændenes Interesser, vare urigtige. Han hørte jo det ærede Medlem fra Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme) sige det samme (Ordføreren [Dalsgaard]): Han beviste det heller ikke). Ja, der er vist mange Landmænd, der ere af samme Mening, jeg har i det mindste hørt det fra ikke saa Sider, og desuden ligger det ganske klart for. Naar den ærede Ordfører, der i sin Betænkning har brugt Ordet „hjemme“ i Betydningen af at standse, hvilket dog er noget forfælskeligt derfra, vil gøre gældende, at Landmanden nok kan faa den Margarine, han vil have i stort Omfang for at spise den, saa glemte den ærede Ordfører at imødegaa den Bemærkning, jeg gjorde, at naar Margarinefabrikationen tager et Opsving her i Landet og udvikler sig, saaledes som Landet frembyder naturlige Betingelser for, naar den næmste ikke er til Stede, som nu ligger*

i Vejen, saa kunne Landmændene sælge store Kvantiteter af deres Mælk til Margarinefabrikationen og saa den bedre betalt, end de kunne faa den ved at lave Smør, og det er dog vel det, det kommer an paa, at saa Mælken saa godt betalt som muligt. Det sagde den ærede Ordfører ikke noget om, men jeg tror ikke, det kan modsiges, at det er rigtigt, at Margarinefabrikkerne, der skulle have Mælken hver Dag og bruge den i store Kvantiteter, ere nødte til at betale noget mere for den, fordi de skulle have den, end det, Landmændene kunne faa ud af den ved at gaa den anden Vej, nemlig ved at lave Smør og Ost.

Ordføreren (Dalsgaard): Det ærede Medlem, der nu talte, har hørt fejl, naar han har opfattet mig saaledes, som om jeg havde bebrejdet ham, at han havde forladt sit Standpunkt fra 1888; jeg sagde kun, at naar han nu angriber den bestaaende Lov, saa angriber han det Standpunkt, som han selv staar paa i dette Øjeblik, da han sammen med de øvrige Medlemmer af Udvalget foreslaar, at vi skulle blive staaende ved den bestaaende Lov. Naar det ærede Medlem vilde mene, at det var et Bevis for, at den bestaaende Lov hviler tungt paa Landbruget, at han har faaet Tilslutning til denne sin Mening i den Udtalelse, der fremkom fra det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme), saa vil det ærede Medlem dog vist nok selv indrømme, at paa den Maade kan man ikke lave et Bevis, da det ærede Medlem fra Esbjerg heller ikke begrundede Udtalelsens Berettigelse. Fordi to paastaa en Ting, kan man ikke sige, at dermed er Tingen bevist. Nu kom det ærede Medlem tilbage til, hvad han selv ogsaa udtalte, da han første Gang havde Ordet, og hvori han ogsaa vilde se et Bevis paa, at Margarine-loven havde hvilet tungt paa det danske Landbrug, nemlig Udtalelsen om den Mængde Mælk, man kunde faa Anvendelse for ved Margarinefabrikationen, hvis man kunde komme til at udføre Margarine. Ja, det er ganske sandsynligt, at de Landmænd, der bo i Nærheden af Margarinefabrikkerne, ville kunne faa Afsettelse for nogen Mælk til rimeligvis noget større Pris, end de nu kunne udbringe Mælken til ved Smørproduktion. Det er muligt; men det vilde blive et lille forsvindende Antal Landbrugere, der vilde kunne opnaa nogen Fordel paa denne Maade, et lille forsvindende Antal af vore Rør, hvis Mælk kunde faa denne Anvendelse. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at selv om vi havde en Udsørfelse af Margarine lige saa stor som den